

05. november 2018

EM2018/152

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest til FM2019 pålægges at fastlægge en officiel fattigdomsgrænse i Grønland.

(Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Sara Olsvig fra Inuit Ataatigiit ønsker, at Naalakersuit pålægges at sætte grænse for fattigdom.

Forslagsstiller henviser til Naalakkersuisuts redegørelse fra sidste år, som betegnes som velegnet med overskriften "Fattigdom og lighed – Lighed og fattigdom samt redegørelse om at mulighed for fastsættelse til at sætte en stopper for fattigdom i Grønland".

Vi er enige i forslagsstilleren i det, hun siger om Forenede Nationers formål om bæredygtighed, hvori der står i første artikel om, at der skal arbejdes for at komme af med fattigdom.

Vi skal bruge alle kræfter for at komme af med fattigdom.

Fattigdom medfører, at man ikke kan følge med i sit eget land. At man ikke kan følge med i at betale regninger, ingen råd til at købe mad, ingen mulighed for at medvirke i éns interesser, manglende evne til at følge med i at anskaffe tøj til sig selv og på anden blive ramt af andre ting, som manglende økonomiske midler medfører. Børn, som vokser op i mindre bemidlede familier, bliver skamfulde og på anden vis bliver drillet. De bliver misundelige på andre børns og unges vilkår, og deres syn på sig selv daler meget, ligesom de også bliver tilbagetrukne. Men disse ting er ikke altid eksisterende, da der er mange, trods de er vokset op med få midler, er der mange, som deltager godt i samfundet og bidrager godt til samfundet.

Vi mener i forbindelse med bekæmpelse af fattigdom, at det ikke er korrekt kun at måle efter material rigdom. Vi er et samfund, som ikke går ud fra penge i forbindelse med at måle evnen til selvforsørgelse.

Fiskeres og fangeres, ja, sågar fritidsfiskernes og fangeres fangst er afgørende for selvforsørgelse.

Hvis vi ikke har tilstrækkeligt at byde med, bliver kødkapaciteten beskadiget, og et sundt erhverv bliver beskadiget, der bliver færre indtægter samt begrænset erhverv året rundt.

Vi mener fra Nunatta Qitornais side, at vi med udgangspunkt i, at vi er et særligt folk, har fattigdom stor grobund i kødkapaciteten, og selvforsørgelse har base i det, som naturen giver os, og at der

med udgangspunkt i dette, bør man sætte De Forenede Nationers Rettigheder for Oprindelige Folk i funktion, hvori der står, at man bør forsørge sig selv.

Når man kigger på indtægter, er indtægterne mindst i yderstrikterne og mindre bosteder, og evnen til selvforsørgelse for denne befolkningsgruppe bør opgraderes, og det betragter vi som én af vejene fremad, og det er, at dem, som bor steder, hvor der kun ankommer fragtskib én gang årligt, hvor vi mener, at de kvoter, der tildeles til dem, bør være højere, da kød betyder utrolig meget for disse familier, ligesom man bør tænke på, at den befolkningsgruppe ikke kan få arbejde så let.

Tilstrækkeligt mad, tilstrækkeligt kød samt udvikling af uddannelsesniveau. Det er disse ting, som er de vigtigste værktøjer og fokusområder for at komme ud af fattigdom.

Såfremt fattigdom i samfundet skal nedsættes, og såfremt der skal findes højere indtægtsmuligheder, er det vigtigste vej udvikling af uddannelsesniveauet, og befolkningen skal forstå, at såfremt man ønsker en god indtægt, så kan man bane vej for sig selv ved at være fornuftig med hensyn til økonomi, og sigte mod den langsigtede fremtid.

Vi er ikke enige i forslagsstillerens forslag om at sætte grænse med udgangspunkt i indtægter. Vi mener dog og støtter Naalakkersuisut i, at der i forbindelse med økonomisk redegørelse for 2019, at der fokuseres på overskrifter og udveje med relation til emnet.

Vi støtter ikke op om forslaget, men støtter Naalakkersuisut i deres planer om at inkludere emnet i forbindelse med deres arbejde.